

Til Sundhedsudvalget

Det glæder mig overordentligt, at Amnesty International er gået ind i diskussionen om de transkønnede, som føler det som et overgreb og meget nedværdigende at få en psykiatrisk diagnose. Og det glæder mig overordentligt at nogle politikere fra Sundhedsudvalget, bl.a. Stine Brix, stod frem i radioavisen 1.3.16 og var enig i, at det burde ændres.

Nu spørger jeg: Er det mere nedværdigende for en transkønnet end for en person med nakkeskade at få en psykiatrisk diagnose rent følelsesmæssigt?

Det ER enormt nedværdigende, at man med ondt i nakken efter en påkørsel bliver sendt til psykiater og får en såkaldt funktionel lidelse- diagnose, som er en psykiatrisk diagnose, som groft sagt betyder:

”Vi tror ikke på, at du er syg, du er sikkert hypokonder, og hvis du skal have hjælp, så kan du få en gang mindfulness eller noget psykofarmaka, det er godt nok til sådan en hysterisk kvinde som dig!”
Hvis det ikke er nedværdigende, så ved jeg ikke, hvad det er. (Jeg overdriver for at fremme forståelsen)

Og så standser behandling og udredning der, selvom man meget ofte kan SE skaderne i nakken ved scanninger, hvis personen er i bevægelse, men disse scanninger, hvor borgeren bevæger hovedet, foretages kun i udlandet, hvilket er ærgerligt, for en del af disse skader kan man operere for, så patienten bliver rask.

Det er i den grad et overgreb, diskriminering og nedgørende at 'kassere' og 'placere' en nakkeskade som en psykiatrisk diagnose, som oven i købet ikke kan undgå at skade borgeren fremover, når den står i borgerens journal, hvorefter læger er tilbøjelige til at tænke, at alt hvad denne borger fremover kommer med af sygdomme nok er PSYKISK, og sådan forstærker en psykiatrisk diagnose sig selv, når den først er givet.

Er det mere nedværdigende for en transkønnet end for en person med konstant diarre at få en psykiatrisk diagnose rent følelsesmæssigt?

Har man konstant diarre, så er det det samme, man kan få ofte kun få en psykiatrisk diagnose: funktionel lidelse eller en bodily distress syndrome, psykiaternes egen opfindelse, og engang mindfulness og evt. psykofarmaka, og det er der ikke mange med en tarmsygdom, som er blevet raske af. Det er systemets afmagt og lægernes manglende viden, som gør, at patienten må holde for med en psykiatrisk diagnose i stedet for at få hjælp.
Mange læger anbefaler end ikke deres patient at prøve fod map kuren, som ellers hjælper ca. 80% af dem men tarmproblemer, som ofte i virkeligheden lider af f.eks. cøliaki eller fruktoseintolerance, som ikke er blevet opdaget, pga. manglende undersøgelser og lægens uvidenhed specielt i Danmark. Det er nemmere for lægen at give en psykiatrisk diagnose, når han ikke ved nok og skal spare på

undersøgelser. Men det er stigmatiserende for patienten, som føler AFMAGT, at det er et OVERGREB og at det er meget URETFÆRDIGT.

Det samme sker for borreliose-patienter (flåtbid). Borreliose opdages ofte ikke i DK, og masser af disse patienter får en 'funktionel' diagnose i stedet. Men tror ikke på dem, fordi de melder om mange forskellige symptomer på én gang, hvilket netop er 'kendetegnet' for de såkaldte funktionelle lidelser ifølge psykiaterne. Igen samme overgreb, samme nedgørelse, samme umyndiggørelse og samme frustrationer for patienterne.

Og jeg kan nævne MANGE andre fysiske sygdomme, hvor borgeren får en psykiatrisk diagnose i stedet, og jeg kender desværre også til dødsfald pga. forkerte psykiatriske diagnoser givet ved fysisk sygdom.

Disse uberettigede psykiatriske diagnoser er NØJAGTIGT lige så diskriminerende og nedværdigende for folk med fysiske sygdomme som for transkønnede. Det håber jeg, at Sundhedsudvalget vil tage op hurtigst muligt.

V.h. Bente Stenfalk, næstformand i Borgerretsbevægelsen

<https://www.dr.dk/nyheder/indland/amnesty-danmark-diskriminerer-transkoennede>